

DOCTOR
DE
CRIZĂ

LA CHIRURG

*După-o scurtă constatare,
Doctorul recomandă
De îndată m-a tăiat,
L-amîndouă... buzunare.
Mircea Mică*

Baia Mare

Anul VI, Nr. 2 (22), mai 2011

SPINUL

PUBLICAȚIE A EPIGRAMIȘTILOR BĂIMĂRENI

Umoristul este un om de bună dispoziție amară.
(J. Renard)

POLITICA – AFECȚIUNE

DEMOCRAȚIA NOASTRĂ

*Democrația de la noi
Socot că-i prea originală:
Avem co...lucători de soi,
În rest... mincună, abureală.
Nistor I. Bud*

PARALELĂ INEGALĂ

*În „criză” – spun așa-ntr-o doară –
E mafia un strop de fier,
La noi, comparativ, măsoară
Căm cât partidul la putere.
Ioan Firte Adi*

ÎN RAIUL PARTIDELOR

*E rai (și iad) cât țara ține
Chivernisită foarte bine:
La tehnici medicale-avare
Vin bolile cu... programare.
Ioan Șiman*

1

IPOSTAZE ALE EPIGRAMEI POANTA

Orice epigramă trebuie să aibă o poantă. Ea este “sarea și piperul” creației literare la care facem referință. În valoroasa carte “Epigrama în literatura română”, Doamna epigramei românești, prof. univ. dr. Elis Răpeanu prezintă câteva idei (chiar norme) utile și necesare pentru definirea poantei și modalitățile în care ea trebuie să fie cuprinsă în epigramă. Astfel poanta este un joc al inteligenței pe care cititorul trebuie s-o “dezlege”. Ea se bazează pe sugerarea unor soluții greșite, uneori șocante fără legătură cu noțiunea în cauză. Planul concret al realității este suprapus pe cel figurat, astfel se oferă o pistă derutantă în formulare. Poanta se bazează pe jocuri de cuvinte cu sens ambiguu prin antonimii, sinonimii, paronimii, prin expresii verbale șocante, spirituale și altele.

Multe dintre epigramele membrilor Clubului “Spinul” din Baia Mare sunt reușite mai ales prin poantele lor cu caracter umoristic, ironic sau șocant. De aceea voi încerca, în cele ce urmează, să relievez poantele unor epigrame și efectul lor, publicate în volumul colectiv “Tolba cu țepi” – 2009.

În epigrama “Proverbe” – Mihai Bodnar “transformă” proverbul latin “In vino veritas” localizându-l în mediul rural maramureșan:

“Spune un proverb latin:
Adevărul este-n vin;
Zice Ion de la opincă:
Adevăru-i în... horincă!”

Antonimia creată în epigrama “Sfat pentru tineri” – Nistor Bud, prin jocul de cuvinte “ușoară” și “grea” – crează paradoxul ironic-comic: “Prudență domnișoară! / În lumea asta rea / O fire prea ușoară / La nouă luni e... grea.”

Același termen “scoarță” primește valențe diferite în epigrama “Ciocănitore și nevastă” a lui Ioan Firte Adi, ceea ce produce un efect surprinzător care conduce la un comic de situație inedit.

“Comparația-i letală:
Ele ciocănesc în “draci”,
Una scoarță de copaci,
Alta scoarță cerebrală.”

Revista este editată de către
Biblioteca Județeană „Petre Dulfu” Baia Mare
în cadrul Programelor Culturale
Coordonator prof.dr. Teodor Ardelean

Tehnoredactare: Ioan Șiman
Caricaturi și coperta: Marian Lupu

ISSN: 1841 – 9429

Schimbarea de sens a cuvântului "parașută" alăturat celui înbinat cu "siguranță" converge spre ironizarea, prin comic, a personajului din epigrama Vioricăi Găinariu "Politicienii și avionul": "Când zboară singuri în vacanță, / Facilități au în valută, / Iar pentru orice siguranță, / Au lângă ei o... parașută."

Efectul paronimic "trupă - trup" din epigrama "Autodefinire" a lui Mircea Mică este modalitatea prin care poanta primește efectul scontat și stârnește umorul. "Cătreacă-s minunată, / Gura târgului o rup, / Nu am trupă deocamdată, / Numai trup!"

Schimbarea situației sociale a personajului crează o poantă ironică în epigrama "Pupăza în Senat" a lui Vasile Mureșan: "Ajunsă între corifei, / Cuprinsă-n mediu elevat, / Își umflă gura în Senat, / Uitând de scorbura din lei."

Satisfacția personajului din epigrama „Bucurie de primar” a lui Toma G. Rocneanu constă în fenomenul naturii – iarna, care „acoperă” mizeriile. Este o poantă de situație:

„Iată iarna ca un dar,
Ce-l încântă pe primar:
Tot ce nu e de văzut
Sub zăpadă a căzut.”

Motivul biblic al provenienței femeii din coasta bărbatului este actualizat prin poanta care sugerează supușenia bărbatului în fața femeii ca în epigrama "Femeia" de Ioan Șiman: "Aduce-n jurul său parfum, / Destinul a țî-l afecta / Și-i musai s-o accepti oricum / Că-i coasta ta."

Situație hilară crează Vasile Țincaș în epigrama "Îndrăgostitul" prin poanta care răstoarnă situația prezentată. "Când e cu amanta-n pat, / Are tot pe lumea asta; / Când se culcă cu nevasta / Uită de ce s-a culcat."

Schimbarea de sens a cuvântului "buchet" crează comicul ironic din epigrama "Buchetul mirelui" a Auricăi Velea:

"Stă mureasa și-l așteaptă
În biserică pe o treaptă;
Vine, dar cu capul plin
Cu buchetul... unu vin."

Epigramele citate au savoare prin poante subtile, ceea ce spune mai mult decât considerațiile mele teoretice.

Romulus Filip

ION DIVIZA CHIȘINĂU

Venerație

Admir femeile divine
Ce-n timpul nostru perversit
Nu cochetează cu oricine;
Te-nșeală doar e-un om cinstit!

Leacul

Mi-a zis terapeutul, grav:
O șansă ai, să lași băutul.
Să-ți schimbi urgent acest năvăr,
Și mi-am schimbat terapeutul.

Imbire imposibilă

Îi spun că n-am avere multă
Și-i demonstrez cu strălucire
Că banii n-aduc fericire...
Dar parcă fiscal te ascultă!

Unui aviator rus

Decolând din Krasnodar,
N-a ajuns pân' la Ciucotca;

Mai avea benzină, dar
I se terminase voica.

Blestem

În vremuri grele-au fost o castă
Iar azi sunt slabi și dușmăniți;
Mai dă-le, Doamne, vreo năpastă
Ca să-i vedem din nou uniți!

Coloana

Să fi avut ca la Brâncuși
Coloana dreaptă, cât un munte,
Pe-americani, pe nemți, pe ruși
I-am fi pupat numai în frunte.

Integrare europeană la Chișinău

Înregistram, cu noul parlament,
Succese mari pe arii mai extinse:
Moldova a ajuns în Occident...
La depărtarea unei mâni întinse.

Confesiunea lui Adam

De când a fost lipsit de-o coastă,
Spre Ceruri strigă cu tupeu:
Mi-ai dat, Părinte, o nevastă...
Să te ferească Dumnezeu!

Eptaful unui romantic

Înamorat de-o domnișoară,
Ferice-a fost în anii grei;
Și azi țărâna i-i ușoară
Precum moravurile ei.

Avantaj

De vremuri aspre încercați,
La care le simțim răspărul,
Azi doar pleyuvii nu-s stresați;
Lor nu li se ridică părul.

INSPIRAȚIE PE LOC

Balul pensionarilor

Precum în viață, la festin,
Din pensile lor prea mici,
Meniul se compune din:
Salată, ștevie, urzici.

Pensia

Din pensie – ce vis urât –
De când suntem în U.E.
Plătim vreo trei facturi și-atât,
Și o vedem că nu e.

Povara bogăției

Când ai bani și-ți merge bine
Spun proverbele savante –
Toți bărbații-s neam cu tine,
Iar femeile... amante.

Demografie controversată

Se miră-n țară, azi, bunicii toți:
Cu-atâtea economice seisme
Ei chiar de au tot mai puțini nepoți,
La noi sunt tot mai multe nepotisme.

Justiție de ștabor

Într-o nație obscură,
Cu manele prinse-n geam,
Este condamnat de neam
Cel ce-i prins că... nu mai fură.

Moștenire subțire

Când azi, la varf, domnește aroganța,
Din tot ce au avut cândva – constat –
Românilor le-a mai rămas speranța...
Desigur celor care-au emigrat.

Definiții mondeno-politice

Irinel Columbeanu
E-un tip cu mintea-n pauză.
Ce valorează trei centime,
Și-a divorțat din cauză
Că are rău de înălțime.

Junior Ion Ion Țiriac

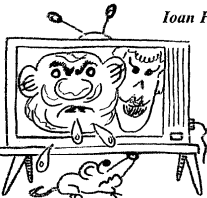
Un tip celebru și dotat,
Ce are ca talent de bază
Un iaht, trei jeep-uri și-un palat
Și-un tată ce-l sponsorizează.

Kelemen Hunor

Este șef de-o luna, două,
La partidul lipitoare
Care stă la guvernare
Și de ninge și de plouă.

Lis Viorel și Oana

Un cuplu tandru și sensibil
Ce ne arată un de an,
Că nu poți fi așa penibil
De nu apari și pe ecran.

Ioan Fîrte Adi

EUGEN POP CLUJ-NAPOCA

BUTURUGA MICĂ...

E totuși greu să îmi explic
Cum cei ajunși la guvernare
Având un Boc atât de mic
Răstoarnă România Mare!

GUVERNANȚII

Înșelându-i pe români
Gașca de la guvernare
A luat puterea-n mâini
Să ne calce în picioare!

ÎN COVASNA ȘI HARGHITA

Tăieri masive pot s-ateste
Zicea cu-obidă pădurarul)
Că-n România codrul este
Un frate... vitreg... cu maghiarul!

ARDELENEASCĂ

O vorbă circulă pe-aici
De-o mie și ceva de ani:
Când ungușii se dau amici,
Nevoie n-ai de alți dușmani.

CONSECINȚĂ

De felul cum ne-am fost născut
Accept geneza sfântă
Că omul e făcut din lut,
Doar de-ai să frământă...

CA PE VREMURI

Luptă vajnici proletari
Cu agenții patronali
Obținând salarii mari
... liderilor sindical.

JURIUL

Mari măestri ce, se știe,
Adunați la o bătă
Stabilesc o ierarhie
Dinainte cunoscută.

REZOLVARE

Vecina și bădița
Și-au rezolvat „necazul”:
Ea i-a deschis porțile,
El a sărit... pârleazul.

NUNTIRE LA VÂRSTA

A TREIA

Zestre-aduc deopotrivă
Numai bunuri necesare:
El, proteza-auditivă,
Ea, protezele dentare.

(Din vol. „Satriada” – 2010)

Prin creație, omul începe să semene
cu Dumnezeu.

Cele 10 porunci – dare de seamă la Judecata de Apoi

1. Eu sunt Domnul Dumnezeu! Tău; să nu ai alți dumnezei afară de Mine

Doamne, Doamne, ceresc tăă,
Am pe umeri multe toamne,
Dar să știi că niciodată
N-am crezut în-alte doamne.

2. Să nu-ți faci chip cioplit, nici altă asemănare, nici să te închini lor

Chip cioplit? Eu – niciodată!
Pot să jur în mod cinstit
Că am fost în lumea toată
Renumit ca necioplit.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert

Am fost odată în deșert,
Era căldura de pe lume
Iar eu uscat, prăjit și fierț
Eram ca Șteaua – fără nume.

4. Adu-ți aminte de ziua Domnului și o cinstește

Cum n-am memorie și pace
Și ziua nu mi-o amintesc
Am o metodă eficientă -
În fiecare zi – cinstesc.

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca bine să-ți fie și mulți ani să trăiești pe pământ

Aicea cred că este drama.
Numai jumate se-mplinește -

Eu am cinstit-o doar pe mama
Căci tata singur se cinstește.

6. Să nu ucizi

Porunca asta nu puteam
Să o respect, căci am un viciu,
De-aceea toată viața am
Omorât timpul la serviciu

7. Să nu fii desfrânat

Un juriu, după ce-am murit
M-a întrebat: - Ai preacurvit?
- Eu niciodată-n viața mea
N-am fost așa robust - să prea...

8. Să nu furi

Știe pământul și văzduhul
C-am fost numit sărac cu duhul
De-atuncea sunt haiduc dibaci -
De la bogății dau la săraci.

9. Să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău

Eu – împotriva – să depun
O mărturie mincinoasă?
Mi-a dat o sută ca să spun
C-a fost aseară 'la mine-acasă.

10. Să nu poftesti nimic din ce este al aproapelui tău

Nu putea ca să îmi scape
O vecină-așa frumoasă.
Dar nu cu vecinu-aproape -
Numai când pleca de-acasă.

Dan Norea, Constanța

**GHEORGHE PĂUN-ULMU
BUCUREȘTI**

Strigate peste gard

Măi vecine dinspre vale,
Se vorbește prin tot satul
Că nevasta dumitale
Mi-a cam vlăguit bărbatul.

**Critice severe la o ședință
Domnul demnitar**

Face-o mustră sumbră,
Că pe trotuar
L-au călcat pe umbră.

Urmașilor lui Păstorel

Voi în zadar mai aspirați,
Ca în Parnas să vă-nălțați,
Că genialul Păstorel
A tras și scara după el.

Recompensa

Când reveni-n partidul lor
I-au dat un post de-ambasador
Și se-ncadrează foarte bine,
Că tace în trei limbi străine.

Imprudentul

Să vezi cum e la om urșita
Și ce cumplit lovi năpasta:
Pe Mișu-l părăsi iubita,
Surprins că-și săruta nevasta.

Soțul în suferință

Mi-a dispărut acum un an
Soția-n blană de-astraham
Și ca să-mi vindec din piept rana,
Rog pe făptuși s-aducă blana.

**Respectarea preceptelor
bisericesti**

Sfaturi creștinești:
Să nu prea curvești,
Deci mai potolii
E îngăduit?

În Cartea Sfântă-i conșfințit:

Să nu-ți faci ție chip cioplit,
Deci nu huliți când întâlniți
Enoriași mai neciopliți.

Ruga unui ginere

Doamne Sfinte, dacă vrei,
Știu că vei putea,
Dă la toți dușmanii mei
Soacră ca a mea.

**Epigramiștii sunt singurii oameni
care mușcă și cu gingiile.**

MEMORIA TIMPULUI

LEON WECHSLER (VERO)

1882 – 1939
Viitoarei mele
Am s-o iau! E frumușică!
Nu mai este fată mică,
Dar vezi, lumea o să spuie,
Că nici fată mare nu e!

Căldurile

Vai, mă săcăie căldura
Și-un amic al meu la fel.
I-aș cărpi vreo două palme,
Să mă răcoresc nițel.

ION VLADIMIR

1908 – 1988
Unuia
Ai conștiința nepătată
Și nu ți-e greu s-o dovedești.
De teamă să n-o murdărești,
N-ai folosit-o niciodată.

Motivație

Privind-o toată săptămâna
A tras concluzia că are
O bogăție de picioare
Și i-a cerut, de-aceea, mâna!

GEORGE VOEVIDCA

1893 – 1962
Pictorița
E pictoriță și-i frumoasă,
Succese multe obține,
Obrajii – singură și-i face;
Tablourile – nu!

Medicul

El are calități alese:
Fumează pipă, bea și-i chel.
E prisoselnic însă-adesă:
Bolnavii mor și fără el.

Unui profesor

La gramatică,-n predare,
Nu-și depune-n van silința:
Tot elevul e în stare
Să-i decline... competiția.

TEOFIL VOINESCU-AMADEUS

1922 – 2001
Lu noi
Sunt ciudățenii mii, puzderii
De ele-i plină lumea toată,
Că sunt tot felul de mizerii!
A noastră-i doar... legiferată!

La vot

O speranță se-nșiripă
Când pe buletin îl trec
Și-s convins, votând în pripă,
C-am semnat în alb... un cec.

Culese de I. Ș.

**IOAN V. MAFTEI-BUHĂIEȘTI
- 70 -**

Lupta pentru existență

Oricât ai fi de econom,
Tu nu știi unde s-o apuci:
Guvernul vezi că este-n „pom”,
Iar țara toată-i pe „butuci”!

Sprîjin financiar

Conducătorii bravi din țară,
Pe cei ce vor azi ajutoare,
Chiar de e înorot afară
Îi lasă-așa cu „ochii-n soare”!

Prognoză judiciară

De-acum ar fi să știe toți,
Acei ce pot enorm să-ndure,
Că țara va scăpa de hoți
Când n-o să aibă ce să fure!

Unei bărfitoare

Spu, când gura nu-i mai tace
Și o vezi pe stradă solo:
Are-un chip de vino-ncoace,
Iar în rest, de du-te-ncolo!

Soțul către soție

Prost de ești, noroc să fie,
E-un proverb verificat,
Vezi, cândva eu din prostie,
Toctam peste tine-am dat!

Unui amoretz

La fete el tot dă târcoale,
Frumos pe lume e amorul,
Și le-ar putea vedea chiar goale
De-o comuta televizorul!

Nedumerirea românului

Când vezi întinsele câmpii,
Păduri și alte bogății,
Te-ntrebi cu o tristețe-amară:
De ce e sărăcie-n țară?

Ceșetorul prinț

Când văd pe stradă-un ceșetor
Un ban îi dau, că sunt culant,
Da-l vezi apoi consumator
De whisky în restaurant.

Respect

De când e lumea, cum a fost
Așa-i și astăzi de jenant:
Stai drept în fața unui prost,
Dar nu te-ncolini 'la un savant!

Unui certat cu legea

Când are bani în buzunar,
Prin vorbe-nvinge toți dușmanii,
De frică n-are nici habar
Căci nu vorbește el, ci banii.

(Din vol. „Surăsul epigramei” – 2011)

Motto (din partea autorului)
„AmicalmEntE” este, este
Mai mult/puțin decât poveste,
Dar, după cum bag bine samă,
Mai e și câte-o... epigramă.

Pentru „poemul important”
de N. Scheianu
Cafeaua-i scumpă, timpul este
scump,

Prin ore iar poemele irump
Și-n buzunar, prea gol și figurant,
Rămâne doar... poemul important.

Prozatorului/Poetului Ștefan Jurcă
Eu nu știu încă dacă mult se-ncurcă
În proză, poezie – ah! Ce vreme –
De nimeni nu-i e frică, nici se teme:
De Prozo-poeme scrie numai Jurcă!

Unora incuți, dar prosperi
Azi e-o crudă nedreptate,
Toată lumea se împarte
În cei care au de toate,
Au, au, hau, dar nu au... carte.

Tuturor autorilor de epigrame
Scriu unii multe Kilograme
În timp de criză de Hârtie,
Dar, iată, eu, fir' ar să fie,
Scriu, încă, numai... epigrame.

Lui Romulus Filip, la aniversară
La ani șaptezeci, bag sama,
De nimica nu mi-i frică

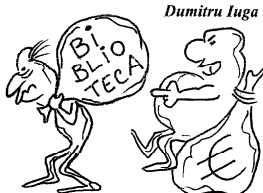
Silnic scriu o epigramă,
De nu, doar o... filipică.

Cenaștilor veniți la Baia Sprie
Scriitori din Maramureș
Iute-iute au dat iureș
Și-au venit la Baia Sprie
Ca să-nvețe cum se... scrie.

OJeT-iștilor
Lume bună și ne-bună
Se adună împreună.
De scriu, ori nu știu să scrie
Întră în... Akademie.

Unuia deja europarlamentar
Ce greu mi-a fost să mă decid
Cu un Partid, cu alt Partid,
Dar astăzi am un singur crez:
Parlamentez..., parlamentez!

Castaniada cârților
Castaniada e în toi, veniți
Și cei chemați și toți cei nepofiți,
Cu-o carte azi vă faceți multă parte
Și-o să serviți castane... a la carte.

Dumitru Iuga

La lansarea volumului "Filipice II" Domnului Romulus Filip
directorul revistei "Spinul" care
semnează și cu pseudonimul
Sorin Radu

Domn' director de la Spin
Scrie epigrame-atipic,
Când nu-i iese e Sorin,
Când îi iese e "filipic".

Colega Viorica Găinariu l-a ajutat pe domnul Romulus Filip la lansarea volumului de epigrame

Succese vin chiar prins în furci,
Ne demonstrează-acest confrate
Că-i imposibil să nu urci
Când ai prin preajmă-naripate.

Prin viață înainte mars!
(Proverb actualizat)

Un proverb de nota zece,
Actual popor român,
Spune, clar, că leafa trece,
Datoriile rămân.

Post vacant

De vârsta pensiei, pot spune
C-atâta s-a marit - e-o dramă -
Încă directorii-și vor pune
Și-un popă în organigramă.

Ioan Fîrte Adi

Umorul e o lumină veșnică a
spiritului românesc.

RĂBDARE... LA RÂND

Valoare

Geaba este drămuirea
Pentru niște anodini:
„Bani n-aduc fericirea”
Dacă-n pungă sunt puțini!

Banul ca mătă

Când oferi ceruta șpagă
Trebuie-ți și o desagă,
Iar când dai ceva bacșiș,
Te descurci cu mărunțiș!

Banul

Ce bine sună-acest cuvânt:
În viață este de folos,
Opac și fără de miros
Ai ortul popii la mormânt!

Pensionarul răzvrătit

Nu te zbate în zadar,
Vei ajunge tot la moarte,
Dacă ești pensionar
Te-au cotaț în altă parte.

Sfat pentru pensie

Nu spera să fie mare,
Să-ți ajungă-n portmoneu,
Până vine-o indexare
Te găsește Dumnezeu!

Pensie și funcție

Fostul ștab vestit în țară
(Pensioară nesimțită)
A ajuns un șef de scară
Că șefta-i o... ispită.

La rând

Când îi mai cer o întâlnire,
Precum încearcă un bărbat,
Doar pentru-o clipă de iubire
Aștept la rând... planificat.

Remediu

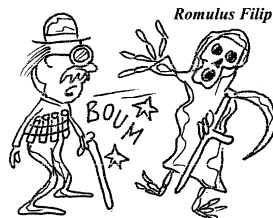
Tot în mediul agrar
Nu-s cuprins de apatie,
N-am ajuns un sedentar
Printr-o... sapoterapie!

Spectacol folcloric

Musai, ca la Festival,
Glojele să stea pe val:
„Tuica și folclorul,
Asta-i viitorul!”

Jelania după mort

Soața lui cuprinsă-n jele:
„Ce-am avut și ce-am pierdut!”
Iar vecina, când să-l spele:
„Ce-ai avut și n-ai știut?”

Romulus Filip

MUSICALE

Muzicanții, onorariu și criza

Au cântat la hore des,
N-a stat nimeni după sobă
Și-n final ei s-au ales
Doar cu praful de pe tobă.

Solicitare către un trompetist

Vreau să cânt în scumpa țară,
Zorile când o s-apară,
Să se-audă cât e zarea,
Din trompetă: Deșteptarea!

Unui dirijor

Avea-n orchestră trompetist,
Violonist, naiș, cobzar,
Dar neavând un trombonist
Găsiră un... parlamentar.

Unui muzicant iritat

Eu cred că-i potrivită ora
Să spun discret, că-n seara asta,
El cântă cu orchestra hora
Și-apoi bătuta... cu nevasta!

Românii și muzica

Românii toți vor să trăiască-n pace,
Preferă-un vin direct de la butoi
Și muzica, se vede, că le place...
Căci multe sunt cu cântec pe la noi!

Vasile Larco, Iași

Odată cu primul vers, poetul își
începe călătoria spre sine însuși.

DEFINIȚII EPIGRAMATICE

Agramat

Persoană publică, frecvent
Asociat cu neamul prost,
Vorbște rar, incoerent
Și la TV e dat pe post.

Bigotul

E soțul cel mai credincios,
Ce-n puritate se avântă
Și a crezut neîndoiș,
C-a lui nevastă e o sfântă.

Cadână

Chiar la nudiști de ai văzut-o,
Privirilor nu dai temeii
Că totuși, nu ai cunoscut-o,
În toată „goliciumea” ei.

Don Juan

Iubind frumosul, e sortit,
Să fie-un favorit al Terrei
Ce bietul s-a călugărit,
Pe „sfântul munte”... al Venerii.

Eșec

O acțiune ce-i ratată,
Lipsindu-te de glorie
Și care demagogul, iată,
Susține că-i victorie.

Fustă

Cuvertură fistichie,
Ce ascunde cam ingrătă
Ori o mare bogăție,
Ori o poamă expirată.

Dan Căpruciu, Galați
(Din vol. „500 în cap”)

DEBULU EVENIMENT AURELIA VELEA - 60

Tolba cu țepi (2009) iar în 2010 apare în voluminoasa lucrare a lui N. Păuna Scheianu O Antologie a Poeziei maramureșene de la poezia populară până în 2009, Editura ETNOLOGICA și în volumul de Epigrame cu și despre femei, apărut în 2010, Editura Graft, Bacău.

Recomandăm cititorilor lectură plăcută și reconfortantă din volumul **Umor în cadenețe**, iar la acest plăcut și dublu eveniment, membrii Clubului Spimul din Baia Mare, urează doamnei Aurelia Velea multă sănătate, împlinirea tuturor aspirațiilor sale și un călduros **La mulți ani!**

Orice drum parcurs, indiferent de câte obstacole ți se pun în cale, pare ușor atunci când la capătul lui găsești mulțumirea că eforturile nu au fost zadarnice, când ai bucuria izbândeii. Prin muncă și perseverență doamna Aurelia Velea și-a atins ținta.

La a 60-a aniversare a zilei de naștere ea ne face plăcuta surpriză de a debuta cu volumul de catrene și epigrame intitulat „Umor în cadenețe”, în care face o selecție a epigramelor scrise în perioada martie 2005 – decembrie 2010, de când frecventează Clubul „Spimul”

Ambițioasă din fire publică mai întâi în Graiul Maramureșului, în reviste de umor ca Spimul Bata Mare, Colac peste pupăză, Vișeuul de Sus, iar din 2007 apare cu epigrame și în volume colective: Săgețile lui Cupidon, Gânduri în 4 rânduri, (2008) Calul vinul și femeia, (2009)

Banul

De abia ce e rostii,
Ochii-n cap ți-au și sclipit
Și dacă t-ai și văzut,
Ochii-ți cepe s-au făcut !

Banii

Cei munciți- te fericesc,
Iar cei ne... te otrăvesc,
Pușinei - încep să doară,
Mulți - sunt grei și te omoară!

Aurelia Velea

CONSTANTIN CRISTIAN GALAȚI

Mare cumetrie, mare,
cu salbe și tobe
Cât de bine-l prinde jocul
Și primitu cu osanale,
Și-a aflat Traian norocul
În ghiocul... Mondialei.

Prețurile cresc de ziua păcăleților
Pentru poante șugubețe
Este ziua ideală,
Cresc și prețurile-n piețe,
Stați cuminiți... nu-i păcăleală!

Și a fost dezlegarea la pește
După o postire lungă,
Ghinion fir-ar să fie,
Mulți s-au dezlegat la pungă,
Dar n-aveau nici de-o scrumbie.

Viață de poet
Publicând într-o părere
Pot și mâine chiar să mor,
Azi mă-mbăt c-un țap de bere:
Dreptul meu... de autor.

Confruntări
Luptă toți, pe întrecute,
Etalând vederi adânci:
Cotrocenii pe redute,
Opoziția... pe brânci.

Griji
La ciorap cu nici-un chior
Și cu sănătatea-n pană,
Nu mi-e teamă c-am să mor,
Dar mi-e frică... de pomană.

Desființarea spitalelor
Cum spunea și domnul Marga,
Lucru confirmat acum,
Am ajuns să tragem targa
Cu bolnavi cu tot, în drum!

Coșbuciană
Tărăți în stradă și-ngroziiți,
Bolnavii strigă-ntr-un cuvânt,
Pe drumul crucilor porniți:
Noi vrem spitale, nu pământ!

Personaj de tot hazul
Cu reforme importante,
Mândru că-i băgat în seamă,
Saltă Boc jucând în... poante
Și cântat... în epigramă.

Lapte matern de vânzare
Româncuțele, se știe,
Din strămoși sunt mame apte,
Astăzi în democrație
Au ajuns și... vaci de lapte.

PARTEA PLINĂ, PARTEA GOALĂ

Partea plină și cea goală
În dispută, nu insist,
Ea vrea moda actuală;
Pentru-a nu fi egost,
El preferă... partea goală.

Măsuri pentru ieșirea din criză
P.I.B.-ul cert va crește iară,
Se vor acorda prestări:
Fi-vor slujbe până-n seară,
Gratis... pentru-nmormântări.

Legea de ieri și legea de astăzi
Când era „bănuț-n cuie”,
Fost-a respectată-n fală;
Azi o face cine suie,
„Cuiele”-s de pricopséală.

Octogenurul văduv
Văd și-aud, chiar foarte bine;
Când iau pensia e fixul:
De n-am bani, să-și fină plîsul,
Vreau o damă, dar pe cine?

Se desființează spitalele
Banii-i dau, m-oi face bine,
Cu speranță-n plus la ani,
Dar am înțeles în fine
Că și moartea e pe bani!

Talpa țării
Cum n-avem fabrici, nici uzine,
Ne pleacă tinerii, ștregarii;
Căștigu-i gras în țări străine,
Ne-au mai rămas pensionarii!

Ne întorcem la strămoși
Aștept lunar să-mi iau răsplată
O pensioară în punguță;
Cum legea crizei mă dăgata,
Voi duce traiul de... maimuță!

Banii n-aduc „fericirea”
Bani avea, bătu-l-ar vina,
Dar iubirea e-n zadar;
Alteceva era pricina:
N-avea... „strictul necesar”!

Soția casier incontestabil
Banii sunt la fel ca anii,
Trași din greu și se-nmulțesc,
Ani rămân – dar gologanii
De-ai consoartă, se topesc.

Viorica Găinariu

Șah cu mâinile curate și cu buzunarele pline. (Parodie după G. Topârceanu – Primăvara)

După-atâta joc de glezne
Meciu-acesta e în toi,
Mulți pionii sunt luați în plezne,
Scot nebunii la război.
Ei sunt cu bătaie lungă
Și strâng tot ce întâlnesc,
Fac provizii să le-ajungă
Chiar dacă un veac trăiesc.
Toată lumea din ogradă
Strigă fără pauză,
Doi căluși se iau la sfadă
Pentru-o strictă cauză:
Au cărat găleți prea multe,
Ajutați de mulți pionii,
Tura nu vrea să-i asculte.
Îi consideră spioni,
Care, sub acoperire,
Au venit din tropice,
Au ieșit din amorfire
Și-au pus ouă optice.
Tabla strașnic e minată,
Mulți pionii sunt capturați,
Tura e amenințată
C-a plasat bătăuși furați
Pe la Rege și Regină,
Să-și păstreze-un post în joc,
Neputând să se abțină,
A făcut și ea...un stoc.
Dar acum, în preajma tablei,
Arbitrajul, mănos,
A-nceput să-și verse focul,
Totul a întors pe dos.
Și amenință Regina,
Să... o sperie pușina,
Ea își curăță rugina,
Balamalele o țin.

Pe la rege se încearcă
Un șah fin, c-așa e jocul,
Dar acesta se demarcă
Și își apără cojocul.
Mat nu vrea să i se dea,
Va negocia... la sânge!!
O remiză? Asta da,
Pentru jocu-acest-ajunge
„Pentru căte-a tras, sârmanul”
Cui să-i ceară ajutor?
Vrea să fie și la omul-
Rege, dar și jucător.
După-atâta circ și viruși,
Liniștea se-apropie,
Cacialmăna asta totuși
Nu-i decât o copie.

Mariana Dobrin, Pitești

Unui cioban parvenit
A ajuns director mare
la o fabrică de lână.
Noi privind a sa purtare
Zicem: n-a plecat din stână.

Promisiune
Când ai candidat, Traiane,
ne-ai tot zis; "să trăiți bine",
azi, vedem că-s vorbe faune
pentru cei de lângă tine.

Criza
Mor copii, bătrâni în casă
când economia-i la reflux
și degeaba țara e frumoasă
când și aspirina...e un lux.

Ana Ruse, Constanta

HIBE, BUBE ȘI (PRE)(O)GRESE I

Gata, sunt sătul!!! Sătul de „lumea bună”. Nu mi-ai vrea să aparțin acesteia. Cei de azi. **Hotărârea a fost luată.** Mai de demult. Dar acum este fermă. Categoriă și fără nici-o șansă de-a reveni la ea.

O să vă întrebați de unde atâta belsug. Belsug de fermitate.

Și-o să vă răspund. Cu o-nțebare. Dac-ați fi fast în locul meu n-ați fi procedat la fel?

Da' să nu vă mai fierb în suc propriu. Și să vă povestesc. Să vă povestesc totul. Tot, tot, tot...

Post-am invitat la o petrecere. Petrecere cu lume bună. Cu invitați pe măsură. Așa se spune. Dar...

N-am văzut nimic din ce se spune a fi. N-am văzut decât snobism, aroganță, infumurare, înfaturare, grandomanie. Și prostie. Cu carul. Într-un limbaj „a la coada vacii” se vorbea despre toate. Despre ceasuri, familii, dulapuri, bijuterii, maglavatură de vopși obrazul. Halube, vikenduri, vacanțe, viața extracônjugală, ce-am mai cumpărat...

Nimic cu cap și coadă. Și răsete. Răsete ca-n codru. Și voci. Al dracu de stridente. Să fii al naibii dacă, atunci când, copil fiind, mergeam cu vaca la pășunat, foloseam un asemenea limbaj.

Să nu mai vorbesc de utilizarea tacâmurilor. Durere.

Și-ar mai fi multe câte toate cele. Dar gata. Nu mai merg și nu mai vreau să

aparțin acelei „lumi bune”.

Ducă-se pe pustii! Cu lumea lor cu tot.

În sfârșit, **Abramburica...** Da celebra, arhicunoscută, eternă, veșnică etc. **Abramburica.** Împreună cu mai marele său șăf. Șăf politic, bunsur, cum zice românul. Deci împreună și alături (cu accentul pe A) de șăful său politic. Au găsit soluția. Cum care soluție? Păi soluția „livhidă, solidă, dar mai sigur gazoasă”. Dar, sigur soluție. Pentru a scoate învățământul din impas.

Dăștepti copii ăștia. Au văzut că în coalție nu merge, că-n realitate una se zice, alta se face. Și-atunci ce și-au zis? Hai să-nțercăm să ne dăm bine pe lângă Domnul. Domnul Dumnezeu, bine-nțeles. Că domni (cu d mic) din guvern și parlament nu prea sunt Domni (cu D mare).

Și-au luat-o cu sorcova. Sau cu plugșorul. În treacă-treacă fie spus trebuiau s-o ia pe Calea Crucii. Adică-n coate și-n genunchi.

Deci au luat-o pe la biserică. În sfârșit și-au dat seama că numai Dumnezeu mai poate descâlci ce-au încălțit ei, politicienii. Politicienii actuali sau foști. La cârmă. Că doar tot un drac is. Și nu-mai buni unii decât alții. Sunt, cum se zice aceeași Mărie cu o altă... siglă.

Da indivizilor. Mergeți la biserică. Rugați-vă Domnului. Să vă ierte de păcate. Că doamne multe aveți. Poate, poate. Poate o să vă ierte. Și-o să-i ajute, pe alții bineînțeles, să descâlcească ce-ați încălțit voi. Iar voi rămâneți la biserică. Și târâți-vă. În coate și genunchi. Pentru tertare...

La sfârșitul anului 2010, prof. Rodica Hanu împreună cu prof. George Zaruțu reușesc să scoată, sub o formă atractivă, ediția a 3-a a volumului de epigrame intitulat **Epigrame cu și despre femei.** Carte a apărut la Editura Grafic, Bacău și conține o selecție din epigrama contemporană. Demonstrează, în cele aproape 2000 de epigrame, că eleganța ironiei și umorul stenic sunt la ele acasă.

După câte știu, este cea mai voluminoasă carte ce apare și se referă la femeie, în toate ipostazele ei: iubită, soție, mamă, soacră, bunică etc.

Volumul are 378 pagini, cu 5 epigrame pe pagină. Din cei 391 epigramiști români pe anul 2010, apar, cu una sau mai multe epigrame, un număr de 281, adică 71,9%. Spre deosebire de prima ediție (2006), unde erau selectați 151 epigramiști cu 1088 epigrame, în ediția actuală, numărul

epigramiștilor și al epigramelor este aproape dublat.

Referindu-ne la Clubul Spinul Baia Mare, dacă în 2006 erau cuprinși 4 epigramiști cu 33 epigrame, în actualul volum apar 9 epigramiști cu 66 epigrame.

Pentru deliciul cititorilor revistei Spinul redăm doar 4 epigrame, din lipsă de spațiu.

MĂTUȘA

Am o mătușă, o comoară...
Cu bani în cont, mașini, palat,
Și-n loc ca dumneaie să moară,
Ne scrie că s-a măritat.

Nicolae Nicolae

FEMEIA ÎN ACTUALITATE

Femeia are drept de vot
În Parlament și peste tot
Și mulți din deputați ar vrea
Să fie-n Camera cu ea.

Elis Răpeanu

UNUI SOT LENEȘ

Nevesta lui boscorodea
– Bărbate fă și tu ceva!
Și a făcut, spălându-și vina,
O scumpă față cu vecina.

Vasile Larco

IUBITA ȘI NEVASTA

O asemănare-adâncă,
O cam cu copilele:
Prima, leașa își-o mănâncă,
Iar a doua – zilele.

Nichi Ursei

Îndemn pe cei 391 epigramiști, dar și pe toți iubitorii de epigramă să-și procure cartea și să zâmbească de 2000 de ori, adică la fiecare epigramă din carte.

Nistor I. Bud
Secretarul Clubului Spinul

CREAȚIILE UNUI VOLUNTAR PE FRONTUL CULTURAL

VOLUNTARIAT

Plimbându-mă cu cenacliști
Și-având în mâini vreo trei volume,
M-a întrebat destulă lume:
- Sunteți cumva la iehoviști?!

ȘCOLI PARALELE

Școala de-azi e cam orfană,
N-are tată, n-are mamă
Și trăim o mare dramă:
Este una subterană!

EPIGRAMISTUL

Este om de nobil soi,
Rodnică e munca sa,
Plata o va căpăta
Doar în "Lumea de Apoi".

IDEM

Este omul plin de har
Care luptă pentru bine,
Pentru tați, nu pentru sine,
Face totul voluntar.

PARADOXUL EPIGRAMIȘTILOR

Din tot ce scriem și iubim:
Antologii, reviste, cărți,
Epigramiști n-au și „părți”,
Să le citim...din greu plătim.

Mircea Mică

Când poezia ne emoționează, sufletul nostru ia forma cuvintelor ei.

TRĂIM ORICUM

Epigramiștii

Cei mai mulți sunt dintre-aceia
Care-au renunțat la dame;
Admirând și-acum femeia
O alintă-n epigrame.

Omul și natura

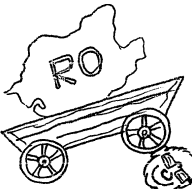
Cum gândește, cum socoate,
Mă apucă un oftat:
Face omul tot ce poate
S-o distrugă ne-ncetat.

Strădania Guvernului

Țara noastră e condusă
După ordinea propusă,
Se muncește mult, se știe,
Să trăim în sărăcie.

Guvern anacronic

Dintr-o țară grav bolnavă
Se instrăinează medici,
Se instrăinează medici,
Ca să fie și mai gravă
„Legea” nu le pune piedici.

Românii au talent

Noi am excelat în toate
Și continuăm, se știe,
Fac miniștrii ce se poate
Să trăim în datorie.

Ajutorul din afară

Vin cu toții să ne-ajute,
Se alătură ortaci,
Dar la termene știute
Noi vom fi și mai săraci.

Haina

E purtată de oricine,
Elegantă, cu rever,
În ea toți arata bine...
De ascunde-un caracter.

Buturuga

Rămășiță de copac,
Ciot uitat, un semn, un fleac
Fără viață, dar în stare
Să răstoarne carul mare.

Escrocul

Un țepar cu mult tupeu
E dibaci în șmecherie,
Mincinos și derbedeu
Numai bun la... pușcărie.

Vasile Țincaș

Metaforele fără nici un înțeles sunt socotite, de unii, semnul marii poezii.

Dreptatea și justiția
Porumbul din grădina
Ar vrea și el dreptate;
Dar singură o-mparte
O... lacomă găină.

Vinul și Spinul
Locu-i bun lâng-o bărdacă
Tânără de ai, dădacă,
Curge, negru-ntruna vinul,
Să ne fină tare... Spinul!

**Lui Romulus Filip, la apariția vol.
Filipice II**
La catedră, dragă-amică,
Abordai cu-aplomb poemul:
Ca să faci azi pe boemul,
Ne predai doar... Filipice!

**Parodistul Lucian Perța și-a lansat
o „Antologie”**
Poeții îi parodiază,
Menține rima lor tot trează,
Lansându-și o „Antologie”,
El însuși este... Parodie!

**Ca să plece din „Tabăra” Milano,
autoritățile au oferit țiganilor
câte cincisprezece mii de Euro**
În „tabără”, de când e lumea,
Odihna ai și drumeții;
Milano însă, asta-i culmea,
Un zut îți dă și... cincispe mii!

Țigani - popor de epopee
Venitu-le-a idee:
Cum grecii-n „Iliada”
Și ei au epopee,
Trăiesc... „Țiganiada”!

**Alături de hidrogen, proștia se găsește
în aceeași cantitate în Univers (Edison)**
Hidrogen:- preponderent
În eter, fapt demonstrat,
Doar la noi, în Parlament,
E Proștia la pătrat!

Șah cu o blondă
Deși cu albele-ai jucat,
Având atutul la F unu,
Ea și-a luat urgent nebunu!
Partida n „Pat” s-a terminat.

Pensia ca vata
O pensie-i ca vata,
Ea n-are consistență,
În șapte zile-i gata,
Iar restul?... Penitență!

Pensia diminuată
Dietetică-i se pare,
Pic de sare-n ea nu are,
„Cuișoare” doar vreo două,
Ca să pleci în „Lumea Nouă”!

VALESIAN

Tăcerea „regelui” și a „reginei”
Când primeau și ei din mită,
Vameșii erau de treabă,
Dar, că trec acum prin sită,
Șefii nu zic... o silabă.

De pe tabla de șah a vămilor
Cad pionii rând pe rând,
Și nebuni, din când în când,
Căci regina-i apărată:
Ocroțită... deocămătată.

Vameșă cu slăbiciune
Mult se zbate mititica,
Se trudește ca furnica,
Să adune în desagă
Tot ce-i cade... cert, ca șpagă.

Răspata vameșilor
Fie rege ori regină,
Sigur ambii sunt de vină
Că s-au înfruptat din mită
De la „muncitori”... pe-o pită.

Foc de paie
Acuzafii pentru mită,
Unii vameși, trec prin sită;
Până nu știu unde-i vina,
Cad pionii, nu „regina”!

**„Grija” unora față de mediul
ambiant**
Când merg unii la pădure,
La grătar pe jar incins,
Se întorc cu gânduri pure,
Jarul l-au lăsat... nestins!

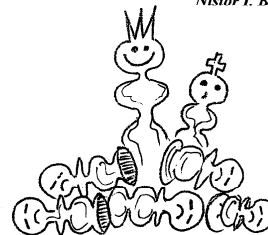
Când lipsește conștiința ecologică
Am strâns căruțe de gunoaie
Să fac curat pe Valea Rea,
Dar tot trecând măgari o droaie,
S-a dus la naiba truda mea!

În excursie prin Maramureș
Pe trunchiul unui falnic brad
A scris o dedicație,
Să știm că vine din Arad
Cu ditamai... „creație”.

Toaletarea „fină” în Baia Mare
(doar cu 150 de miliarde lei vechi)
Cu utilaje foarte fine,
Experții domnului Prigoană,
I-au toaletat atât de bine,
Că nu vezi unul cu... coroață.

Celor care scriu pe arbori
Împinși mereu spre fapte „bune”
Fac unii pe-arbori niște semne,
Dar nu pe ei să se răzbune,
Ci „bunul” simț să și-l însemne.

Nistor I. Bud

Nicolae Gonț-Topor

Păstorel și comunismul

Motto:
Limba taie mai rău ca o
sabie.

(Folclorul românesc)

În celebrul Raport Tismăneanu,
raport care se dorește o istorie a
comunismului românesc, nu se
amintește nimic despre rezistența
anticomunistă a marelui scriitor Al.
O. Teodoreanu, zis Păstorel. (Și-a zis
Păstorel, fiindcă știa să
„păstorească” vinurile).

S-a născut la 30 iulie 1894 în
Dorohoi și a murit la 15 martie 1964
în București. A trăit deci în prima
perioada a comunismului românesc,
pe care a cunoscut-o foarte bine. Nu
s-a împacat niciodată cu noul regim,
pe care l-a demascat în permanență
cu un curaj deosebit, fără a ascunde
nimic din sentimentele și gândurile
sale.

Prin ce a scris și a spus contra
comunismului, el a devenit un simbol
al rezistenței anticomuniste.

A fost arestat la 30 octombrie
1958 și a fost judecat în lotul Noica,
grup format din 23 de intelectuali de
elită (C. Noica, A. Paleologu, N.
Steinhardt, Dinu Pillat etc.). A fost
condamnat la 6 ani de închisoare
corecțională, la 3 ani de degradare
civică și la confiscarea totală a averii

pentru următoarele motive:

- uneltire contra ordinii sociale;
- injurii și calomnii față de clasa
muncitoare și statul sovietic;
- defăimarea regimului popular și a
persoanelor din conducerea statului
și a Partidului Muncitoresc Român.

A stat în închisoare până la 30
aprilie 1962.

Epigramele sale la adresa
regimului și a oamenilor lui circularu
din gură în gură. Erau un deliciu
pentru cei care nu-i suportau pe
comuniști, iar azi sunt o istorie
perfectă a primei perioade a
comunismului românesc, 1945-1965.

După 23 august 1944 Ana Pauker
a ordonat ca, în Partidul Comunist,
să fie primiți și legionari, pentru a
mări partidul care avea sub 800 de
membri.

Păstorel era pe fază și a făcut
următoarea remarcă acidă:

**Căpitane,
Nu fi trist!
Garda merge înainte
Prin Partidul Comunist.**

(Căpitanul fusese C. Z. Codreanu.)
Ana Pauker fusese comisar politic
al Diviziei „Tudor Vladimirescu”
formată pe teritoriul U.R.S.S. din
ofțeri și soldați care căzuseră
prizonieri la ruși. Aceștia erau
disprețuiți, pentru că își călcaseră
jurământul față de Țară și Rege.
După luptele din Ungaria, această
divizie s-a numit „Tudor Vladimirescu-
Debrețin”, pentru că

dusese lupte în orașul Debrețin.
Dar, Debreținul era și o varietate
de cărnat.

Păstorel le-a trântit-o:
**Din falnic vânător de munte,
Mi te-o făcut Ana pandur!
Ea și-o înșipt o stea în frunte
Și apoi un debrețin în cur!**

Urmare a “acordului de
procentaj” din seara zilei de 9
octombrie 1944, dintre Stalin și
Churchill, Uniunea Sovietică avea în
România influență de 90 de
procente.

Cu alte cuvinte, România intră
în gheara lui Stalin. Acesta îl
trimitea pe Vășinski în România să
instaleze un guvern prosovietic. A
fost guvernul dr. Petru Groza, pe
care Păstorel nu l-a tertat niciodată.
(Fac o paranteză pentru a face o
paralelă între Petru Groza și Ion
Iliescu. Petru Groza era un mare
capitalist (era foarte bogat), care a
construit cu sârg comunismul.
Ion Iliescu a fost un mare
comunist care a construit cu sârg
ceea ce vedem acum: capitalismul
sălbatic indulcit cu un “capitalism
de cimetrie”).

Petru Groza a justificat într-un
fel politica sa. Într-o convorbire cu o
delegație americană, Groza a spus:
“Voi americani, care ați inventat
bomba atomică, inventați ceva prin
care să mutați România lângă
America. Atunci voi face și eu
politică americană”.

Ion Iliescu nu s-a explicat până
acum.)

Ce părere avea Păstorel despre
Groza?

O arată în următorul text:

Portret
**Are cap pătrat și dur,
Pe muscați îi pupă-n cur!
Și, în...Pesta mamei sale
A atins apoteoza...**

Care credeți că-i acesta?
Să vi-l spun eu: Petru Groza!

(În chestia cu... Pesta, face aluzie la
mama unguroaică a lui Groza, care
era din Pesta).

Când Petru Groza a făcut o vizită
în Extremul Orient, a zburat de-a
lungul Uniunii Sovietice. Imediat a
zburat și epigrama:

**De la Iași la Port-Arthur,
Petru Groza în carlingă,
N-a găsit atâta cur
Cât ar fi putut să lîngă.**
(Pentru vremurile noastre am dat
și eu o replică atunci când Adrian
Năstase a călătorit în Extremul
Occident. Era înainte de intrarea
României în N.A.T.O., 29 martie
2004 :

**De la noi la Washington,
Adrian a fost în ton,
Dar, ca să intrăm în N.A.T.O.,
Ruta el a inversat-o.)**

(Continuare în nr. 23 al rev.
„Spinul”)

CU MORAVURI ȘI NĂRAVURI

CORUPȚIA – UN MOD

DE VIAȚĂ
Trei „ESCU”, președinți de-
orcând,
I-au declarat războt pe rând...
Luptând cu țara pe o mână
Pierdeau doar... mafia română!

IMPOZIT PE POMANĂ

Cu politică abilă,
Fiscul crește în speranță:
Cerșetorul, pentru milă,
Mulțumește cu... chitanță.

CRIZĂ ROMĂNEASCĂ

Dacă-s demitar avut
Criza nici n-a început,
Pentru un român de rând
Nu s-a termina nicicând!

MINIJUPA

Piesa scumpă peste burtă
Cheamă partener emul
Și-o preferă cât mai scurtă
Cel ce-a avansat... destul!

PARODIE (la o zicere)

Capul face c-un sărut,
Burta trage... Ce idee!
Parcă-i vorba de născut
Sau... banală diaree?

GÂNDUL UNUIA CARE VREA

SĂ FIE REALES
S-audă ce-am promis, repet
Cu vorbă unsă ca-n verset,
Să mă aleagă iar – paradă –,
Fapt... niciodată n-or să vadă!

SENATORULUI (la vrăjitoare)

De viitor, că mult îi pasă,
I s-a prezis doar o dambă:
Dând taxa fără bon de casă,
S-o fi gândit la... T.V.A.?!

SPONSORILOR DE LA
BUFETUL OJT

În mondenă veselie,
E la OJT, firesc,
Spiritu de „academie”:
Mulți beau și... pușini plătesc!

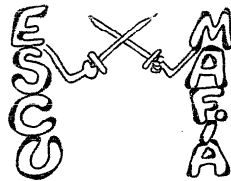
GÂNDUL UNUI POTENȚIAL
HOT

Nu-mi dați de lucru, foarte bine!
Am să-mi gălesc, vă fac „fărtați”:
M-apuc de furt, așa îmi vine,
Mă prindeți sau mă... protejați?!

PRIN COSMOPOLIS

(alias Baia Mare)
Un european se plimbă,
Cată un „bilingv atu”...
Nu-i! Da-s firme-n altă limbă,
Numai în română... NU!

Ioan Șiman

EPIGRAMA CU VENIN ȘI CU GUSTUL DE PELIN

SĂRACII

Nu au case cu piscină,
Nu prea au nici de mâncare;
Că fac baie, nu-s de vină,
Doar la razele solare.

GUVERNUL ȘI INUNDAȚIILE

Să aperse de inundații
Făcu guvernul mari prestații
Și a dotat, ceva mai rar,
Tot satul cu un salvamar.

DECIZIA UNUI ȘEF DE PARTID

Am decis ca "prezidente":
Faceți! – asta-i a mea vreare –
Și politică și-avere,
Dar să nu-mi lăsați emprente!

VĂRSTNICUL ÎN STAȚIUNE

S-au comportat cu mult bonton
Și-așa de bine l-au tratat
Încât s-a-nors făr' de baston...
I l-au furat.

MINISTRUL CULTURII

Așa precum cu toți știm
E cel mai mare anonim,
Ar fi un om mai cunoscut,
Măcar prostii de-ar fi făcut.

MINISTRUL SĂNĂȚĂII

De-o să pună și ștampila
Ca să-nchidă vrun spital,
Cel ce cheamă-se Attila
Se va crede Hanibal.

REGRET

A iubit-o ca pe-o muică,
Dar mai ieri s-a prăpădit
Și i-au curs la nesfârșit
Lacrimile, dar... de țuică.

ADUNARE

E-o reuniune pură
Nu ca cea din parlament,
Unde-aproape permanent
Este o adunătură.

BANCA

Pentru un milionar
Este un depozitar,
Pentru cel făr' căpătâi,
Un "hotel" de clasa-ntâi.

BĂRBATUL

Are până la o vârstă
Tare multe învoieli,
Iar apoi, deși insistă,
Mult prea multe "îndoieli".

Mірcea Micle

VASILE PLĂCINTĂ
GALAȚI

Sugestii

Chiar dacă te-ai născut
Și ai plecat în lume,
De ce nu ai ținut
Să-ți faci și tu un nume?

Invidie

Provocând lor zâmbetele
Și la vârstnici, și la tineri,
Unii-mi poartă sămbetele...
De duminică pân' vineri.

Bahică

De căre ori dau cep la un butoi
Cu vin, cum este datina la noi,
Mă tem ca nu cumva, prin stări
obsce,
Să-l deranjez cumva, pe Diogene.

Metodă

El își ținea soția-n frici,
Nu-i cumpăra haine, parfumuri,
Îi cumpăra pantofii mici,
S-o strângă... de pe drumuri.

Portret

Îți declar în mod solemn
Și în mod concret:
Numele îți e un semn,
Iar porecla... un portret.

Vecinul și soția mea
Dacă ea m-ar fi iubit -
S-ar fi măritat cu tine
Și te-ar fi-nșelat, vădit -
Cu mine.

VASILE MUREȘAN

LA DENTIS(TE)

Doctorița-i doamnă fină,
Asistenta nu-i virgină,
Lîngă ele sunt o mască
Fără bani și ... gură cască!

BLESTEM

În aceste vremuri noi
Bate-i doamne pe mișei:
Și de-om fi de vină noi
Și de-o fi de vină ei!

PROTESTE

Facem greve, protestăm,
Dar nimica nu luăm;
Iar ne zbatem în zadar
Fără-un ban în buzunar.

DEZAMĂGIRE

Trăind cu ea parte de viață
Eram naiv de fericit,
N-o simțeam că-i osteneală
Pînă m-am dezmeticit!

STIMULENTE

Dormic și inamorat,
Ca să nu se întrerupă,
Pentru-un act îndelungat
A luat pastila ... după.

POLITIC SAU... POLITICOS

Candidații politici

Înșirați pe-un stâlp, pe gard,
Îți zâmbesc cu-n aer tâmp;
Parcă-i vezi cu turma-n câmp.
Tu alege-i, ei... te ard.

Umbră fostului...

Mă văd pensionar și-mi plâng
Durerile ce viața-mi frâng;
Spre doctori nu mă prea avânt,
Că de greșesc... is sub pământ!

Om modern cu mobil pe stradă

Se cam ține de-o ureche,
Parcă ar avea otită,
Dânsul se vrea în elită:
Dă din gură... ca de streche!

„Super” programe de TV

Dacă țara-i „adoptată”,
Cum e mică și furată;
Ne-așisăm pe sticlă, zici,
Ne-nsemnați, dar și calici!

Pasajul Scârilor

Pasaj de scări e în Sibiu,
Făcut în vremi, edili știu;
Defectul lui se pare mare
Că nu te-ajută... „la-nălțare”.

Dorințe arzătoare

M-am postat chiar la altar
Și-am postit, cred nu-n zadar;
Face-oi tot ce-i necesar,
Dacă eu voi fi primar.

Toma G. Rocneanu

PARVENIȚII „UNȘI”

Pe sensul veșnic – înainte
Se duc, în morbul de stăpân
Că-i patria lor, să-i ținem minte,
Mărețe porcării... rămân!

PATRIA, O TRAMBULINĂ

S-a lăudat de la-nceput
Că-i patriot și cetățean,
Dar a luptat pân' s-a văzut
Parlamentar... european.

MORALA

Se predică perfect, ușor,
(Și în moravuri sunt indicii),
Zidirea ei e fără spor,
Fiindcă-i grea... o dăm pe vicii!

BANUL – CREZ

Este-un simț în plus, cel care
Face-active celelalte:
Cu atare crez e-n stare
Fata josnică... să salte!

SUB PAPUC

Reduta greu de stăpânit
Am cucerit-o anevoie;
Ca soț ajuns-am, de nevoie,
Stăpânul ei... cel înrob.

Ioan Șiman

Cum îi vin poetului versurile,
imaginile, metaforele? Uneori e dincolo
de puterea de înțelegere chiar și a lui
însuși.

ȘTEFAN-CORNEL RODEAN
Sibiu

*A cedat
De mult, ea tot l-a chinuit
Și se-ncontra-ncăpățanată,
Dar ieri pe glia semănată,
S-a dat... pe brazdă, în sfârșit.*

*Refuz
„Tu dai vieții mele sens!”
Spus-am eu, iar ea a zis:
„Curte-mi faci, și chiar intens.
Însă sensu-i... interzis!”*

MIHAI SĂLCUȚAN
Buzău

*Sindrom feminin
Le-a cuprins acumă, cică,
Febra cu retrocedarea
Vrând și ele, la adică,
Să-și recapture – „onoarea”.*

*Care cum poate
Într-o lună tragi din greu,
Să pui leul lângă leu!
Cu oftat, gemut, cu șoapte,
Soața-i strânge... într-o noapte.*

GHEORGHE SCHIOP
Porumbacu de Jos

*Frumoasa la spovedanie
Ți-am spus, Sfinția-Ta, tot, tot...
De-mi dai canon, tu mă insulti –
Păcatu-i mult mai mic, socot,
Că-i împărțit cu foarte mulți.*

*Resemnare
De belele scap, nu scap,
M-o-i petrece, vrând-nevrând,
Cu nevasta cap în cap,
Cu vecina gând la gând.*

*Terorism femeiesc
Fete – apavent, fecioare –
Fac printre patroni prăpăd,
Folosind ca secretare,
Arme care nu se văd.*

EFIM TARLAPAN
Chișinău

*Demografică
Nu e bai că se sărută
Azi, în public, slut cu slută;
Baiu-i că, după sărut,
Se mai naște înc-un slut.*

*Obeza
Obeza-i una dintre zâne
În dragoste nelimitată;
Oricât o-mbrățișezi, rămâne
Și pentru altul o bucată!*

*Culese de I. Ș.
(Din vol. „Armele lui Cupidon”)*

* Am primit pe adresa Clubului „Spinul” revistele *Dor de Basarabia* nr. 30, 2011; *Acus* nr. 2 - 2011 - Sibiu; *Booklook* - Iași, *Cugetul* - Craiova, *AG pe rime* - Pitești, *Epigrama* nr. 55, 2011; *Turburele*, nr. 3, 2011; Volumele: *Exil interior* - Elis Răpeanu; *Surăsul epigramei* - Ioan V. Maftai-Buhăiești; *Epigrame cu și despre femei* - Selecție de epigrame de Rodica Hanu Pavel și George Zarafu; *Amicalmente* - de Dumitru Iuga. Mulțumim autorilor și redactorilor de volume și reviste pentru amabilitatea de care au dat dovadă.

* Salutăm între noii colaboratori ai revistei pe Gheorghe Păun-Ulmu - București. Mulțumim în mod deosebit celor care se găsesc în paginile ce le-am parcurs.
* Concursul revistei *Spinul* se întrerupe până când vom găsi surse materiale pentru a încuraja concurenții, creatori de epigrame. Cei care vor trimite creațiile în primele două luni ale trimestrului vor avea șansa de a fi publicați și vor primi revista. La sfârșitul anului vom evidenția pe cei mai buni colaboratori.

* Mulțumim tuturor colaboratorilor noștri. Expediem revista în mod gratuit la cluburi și celor publicați în numărul respectiv. Nu facem abonamente.

* Cititorii revistei „Spinul” sunt rugați să exprime păreri despre creațiile publicate: versuri și proză, să ne ajute la ridicarea calității, la sporirea umorului (și la eliminarea greșelilor gramaticale, de prozodie și de tipar). Chiar și caricaturile pot fi îmbunătățite. Părerile critice, de bună credință, să fie în slujba epigramei.

* Aforismele sunt selectate din volumul *EXIL INTERIOR* - Elis Răpeanu, Editura TIPO-MAN, 2009, Ploiești.

Sănătate și prosperitate, să ne vedem la cât mai multe festivaluri de umor, dar nu numai.

Colectivul de redacție

Intotdeauna i-am invidiat pe ofițerii aceia ruși care aveau pieptul plin de decorații, piese care-i făcea imuni la atacul cu arcul, sabia sau glonț. Tare mi-ar fi plăcut și mie să mă pot împodobi cu atâtea culori și panglici, metale strălucitoare, chiar dacă ar fi trebuit să-mi accentuez burta pentru a nu mă cocoșa medaliile. Ei auzindu-se „pe sus”, cine știe cine „s-a răsuflat” pe undeva că-mi doresc acest lucru și mi-au oferit o medalie și mie. Una singură și aceea pentru muncă, nu pentru cine știe ce act de bravadă.

Ce să facem dacă ne-a trebuit revoluție, am pierdut celelalte șanse. Când ai o singură medalie te bate gândul s-o înstrăinezi și pe aceea, mai ales dacă se poate ivi și un câștig. O dai la un colecționar, o vinzi la „piața de vechituri”. Nici asta n-am reușit, oamenii se uitau la mine ca la un ciudat: „Ce-i aia muncă?” M-am făcut mic și m-am dus de acolo. Mi-a mai rămas această mândrie a generației de sacrificiu, generație de la care, după câte spun unii de la noi, se trag toate relele. Am mâncat foamea din '46, am consumat zeci de ani „șunca tineretului” și eram decizi să construim socialismul, industria pe orizontală, locuri de muncă, canale și locuri de agrement și alte prostii.

Cu noi s-au făcut toate acestea până a venit un erudit care a zis că „Industria românească este fier vechi”. Pe el l-am făcut prim ministru și de atunci acest fier vechi, fără valoare se fură de 20 de ani îmbogățind firme de aici și de aiurea doar din „fierul vechi” Nu putea fi doar industria fier vechi și cine a învechit aceste fiare, cine s-a uzat în construcția lor probabil că s-a învechit și el. Atunci statul a hotărât ca „generația de sacrificiu” să fie pensionată și ne-au pensionat pentru ca să poată impozita pensiile, altfel statul ar fi intrat în faliment. Sunt și acum foarte mândru, poate mai mândru cum aș fi fost dacă mi-ar fi fost pieptul plin de medalii, deoarece, noi generația de sacrificiu am salvat încă o dată țara.

România va mai exista doar prin impozitarea pensiilor, „puținul” acesta care a scos-o din faliment. Ciudat... Este adevărat că au mai tăiat și din alocațiile noilor născuți, dar să fim dreți, oameni buni, ăia abia s-au născut și deja au gura mare. Ei încă n-au făcut nimic și le trebuie dublu, lor care nici nu știu numără.

Am auzit că au tăiat ceva și de la mame. Zic unii că titlul de MAMĂ EROINĂ. Parcă ziceau că Ciomu nu mai profesază, ori dacă e vorba de copii, la ce ne trebuie alții, nu ei conduc țara asta? Sau poate că ei ar putea să o conducă mai bine... După război am rămas 13 milioane, după actuala conducere dintr-un stat cu o populație medie, ajungem, azi mâine la populația de după război. Ei pe aceștia putem să-i hrănim „la cazan” dar cum statul are planuri mari cu noi, ne vor da alimente cu ințim, substanță care ne vor înjumătăți în mai puțin de cinci ani, dar în chinuri, adică morți caneroși. Chiar dacă treceau două războaie peste această năpăstuită țară, mai mare cataclism ca actualul guvern nu s-a văzut pe aceste meleaguri. Acum vedem...

Toma G. Rocneanu

FILIPICE II

de Romulus Filip

Le-a brodit un Demosthene
Contra Filip Machedonul;
Astăzi, Romi, schimbă tonul
Și le-nghesuie-n... catrene.

„AmicAlmEntE”

de Dumitru Iuga

Ca un voinic răpit de zâne,
E tipul veșnic optimist
Ce dup-o viață mai rămâne...
Potențial epigramist.

Ioan Șiman

COLEGIUL DE REDACȚIE

Director: Romulus Filip
Redactor șef: Ioan Șiman
Secretar: Nistor I. Bud

Redacția: Romulus Filip

Baia Mare, Maramureș, Str. Victoriei nr. 35A ap. 34
Cod p. 430141, tel. 0362 405088
0740132360

E-mail: <ioansiman@yahoo.com>; www.rocneanu.ro